

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-09905/2012-ERU

V Praze dne 15. února 2013

Číslo jednací: 09905-10/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-09905/2012-ERU zahájeném dne 10. září 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je pan [REDAKCE] ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona rozhodl

takto:

Správní řízení vedené pod sp. zn. KO-09905/2012-ERU zahájené dne 10. září 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je pan [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že neprodleně po změně technických parametrů stávající licencované provozovny, ke které došlo v důsledku doinstalování jednoho kusu fotovoltaického panelu v srpnu roku 2010, nezajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, kterou by doložil Energetickému regulačnímu úřadu, a tím nejméně od září roku 2010 do 13. ledna 2012 neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a nepředložil o nich doklady, čímž nesplnil svoji zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ust. § 9 odst. 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů,

s e z a s t a v u j e.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 10. září 2012 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, panem [REDAKCE] (dále jen „účastník řízení“), jakožto držitelem licence č. [REDAKCE] na výrobu elektřiny, ve věci podezření z možného spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, jako držitel licence neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a všechny změny týkající se údajů, a nepředložil o nich doklady.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 20. prosince 2011 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu vedeného pod č. j. 07248-2/2011-ERU ze dne 14. prosince 2011, vydaného ve smyslu ust. § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci uvedené kontroly bylo provedeno dne 20. prosince 2011 místní šetření a byl z něj téhož dne pořízen záznam o místním šetření č. j. 07248-4/2011-ERU (dále jen „záznam o místním šetření“).

II. Kontrolní zjištění

Při provedené kontrole bylo zjištěno, že účastníkovi řízení byla rozhodnutím Úřadu udělena licence č. 110908325 na výrobu elektřiny s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 11. prosince 2009. Uvedená licence na výrobu elektřiny byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,00225 MW, tedy po zaokrouhlení na elektrický výkon ve výši 0,002 MW. Provedenou kontrolou bylo dále zjištěno, že celkový počet fotovoltaických (dál jen „FV“) panelů podle zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení evidenční číslo VR090005 ze dne 5. listopadu 2009 (dále jen „revizní zpráva“) měl být 10 kusů FV panelů, a to pro jednu provozovnu nacházející se v katastrálním území Mohelnice, [REDAKCE]. Uvedená provozovna je připojena k regionální distribuční soustavě provozované společností ČEZ Distribuce, a.s., v napětíové hladině 0,4 kV, kam v předávacím místě výroby elektřiny účastník řízení dodává přebytky z vyrobené elektřiny z tohoto zdroje v režimu podpory formou zeleného bonusu.

Provedenou kontrolou bylo dále zjištěno, že panely FV elektrárny jsou umístěny na střeše rodinného domu a ke dni 20. prosince 2011 bylo na střeše umístěno celkem 11 kusů FV panelů o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši 0,002475 MW. Celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy ve výši 0,002475 MW, přičemž tato skutečnost neodpovídá hodnotě uvedené v revizní zprávě ze dne 5. listopadu 2009, přesto však po zaokrouhlení celkového elektrického instalovaného výkonu na jednotky kilowatt, tedy na hodnotu 0,002 MW, tato hodnota odpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu uvedeného ve výše zmíněném rozhodnutí o udělení licence.

Účastník řízení předložil při prováděné kontrole daňový doklad č. [REDAKCE], kterým prokázal nákup jednoho kusu FV panelu Mage Powertec 225 s datem splatnosti kupní ceny ke dni 17. července 2010. Provedenou kontrolou bylo dále v této věci zjištěno, že dodavatelem výše uvedeného panelu byla společnost SOLLARIS s.r.o., IČ: 27344207, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 – Nusle.

V den zahájení kontroly předložil účastník řízení dokumenty obsahující technické informace o použitých FV panelech typ Mage Powertec 225/6PJ dodané výše uvedenou společností SOLLARIS s.r.o., ve kterých je definován maximální výkon jednotlivých panelů v rozmezí pouze kladné tolerance až 5 W. S ohledem na tuto skutečnost může být celkový maximální možný instalovaný elektrický výkon výroby až 0,002530 MW, tedy 11 panelů s maximálním výkonem 230 W na jeden panel.

Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení má uzavřenou smlouvu o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě ze dne 28. února 2010 č. [REDAKCE] a smlouvu o podpoře výroby elektřiny č. [REDAKCE] z téhož dne s regionálním distributorem společností ČEZ Distribuce, a.s. Z těchto smluv vyplývá, že instalovaný elektrický výkon provozovny je ve výši 0,002 MW. Rezervovaný výkon výroby, respektive maximální výkon dodávky elektřiny do distribuční soustavy, není ve výše zmíněné smlouvě o připojení výroby elektřiny uveden.

Uvedeným šetřením bylo tedy zjištěno, že počet panelů ke dni provedené kontroly dne 20. prosince 2011 neodpovídá počtu panelů uvedených v dokumentaci pro udělení licence na výrobu elektřiny (10 panelů Mage Powertec plus 225 Wp) s datem oprávnění zahájení licencované činnosti ke dni 11. prosince 2009, a to z důvodu instalace jedenáctého panelu typu Mage Powertec 225 Wp v srpnu 2010. Provedeným šetřením však bylo zjištěno, že celkový instalovaný elektrický výkon odpovídá po zaokrouhlení výkonu uvedenému na rozhodnutí o udělení licence, a to hodnotě ve výši 0,002 MW. Celkový skutečný instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy 0,002475 MW a neodpovídá instalovanému výkonu, který je specifikován ve smlouvě o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě č. 10_CEZDI_02226850 ze dne 28. února 2010 a neodpovídá ani údajům uvedeným ve smlouvě o podpoře výroby elektřiny č. 2226873/0051/OZE/09 z téhož dne uzavřené s výše uvedeným regionálním distributorem.

V rámci kontroly bylo dále zjištěno, že účastník řízení se prostřednictvím e-mailového dopisu dne 21. května 2010 dotazoval společnosti ČEZ Zákaznické služby, s.r.o. jakým způsobem postupovat při rozšíření stávající fotovoltaické elektrárny a navýšení instalovaného elektrického výkonu. Dne 25. května 2010 bylo ze strany společnosti ČEZ Zákaznické služby, s.r.o. odpovězeno, že v případě rozšíření stávající FV elektrárny je třeba podat žádost na navýšení příkonu výrobní a přiložil vyplněný formulář žádosti o připojení výrobní, dotazník pro vlastní výrobní a katastrální snímek. Dle sdělení účastníka řízení bylo poté ještě se společností ČEZ Distribuce, a.s. komunikováno telefonicky. Do dne Úřadem prováděné kontroly, tj. 20. prosince 2011, však k navýšení rezervovaného výkonu nedošlo.

Navýšení instalovaného výkonu bylo také dle vyjádření účastníka řízení konzultováno s Úřadem s tím, že účastníkovi řízení bylo sděleno, že nemusí o změnu licence požádat, protože celkový instalovaný výkon po navýšení a zaokrouhlení je ve výši 0,002 MW. Na dotaz Úřadu, zda účastník řízení jako držitel licence ví o neoprávněné dodávce do distribuční sítě, účastník řízení sdělil, že nikoliv, neboť ho společnost ČEZ Distribuce, a.s. neupozornila na tuto skutečnost.

Dne 13. ledna 2012 byla Úřadu doručena zpráva o pravidelné revizi elektrického zařízení fotovoltaické elektrárny evid. č. PR120001 ze dne 9. ledna 2012, která zahrnuje navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu vlivem montáže jednoho FV panelu typu Mage Powertec 225/6PJ. Z uvedeného vyplývá, že při použití 11 FV panelů výše uvedeného typu je celkový instalovaný elektrický výkon provozovny 0,002475 MW. Dále Úřad zjistil, že součástí fotovoltaické elektrárny je střídač typu Solarmax 3000S s maximálním výstupním (AC) výkonem 2750 W.

Kontrolou bylo tedy prokázáno, že z důvodu navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu není tento instalovaný elektrický výkon provozovny shodný s uzavřenou smlouvou o připojení výrobní elektrárny k distribuční soustavě, tak se smlouvou o podpoře výroby elektrárny, tak i s hodnotou instalovaného elektrického výkonu uvedeného v revizní zprávě.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu a jsou uvedeny také v protokolu č. K004411 o výsledku kontroly ze dne 18. června 2012 (dále jen „protokol č. K004411“), se kterým byl účastník řízení prokazatelně dne 19. června 2012 seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení zaslal námítky k protokolu č. K004411, které byly doručeny Úřadu dne 26. června 2012. Účastník řízení v těchto námítkách uvádí, že závěr výše uvedeného protokolu, kde je uvedeno, že účastník řízení neprodleně neoznámil změny podmínek pro udělení licence a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, není zcela přesný.

Účastník řízení v námitkách vysvětluje, že v průběhu prováděné kontroly dokládal e-mailovou komunikaci s Úřadem, ve které se dotazoval co je potřeba k navýšení instalovaného výkonu a zda je nutno v této věci měnit licenci. Dále uvádí, že po odeslání vyplněných formulářů byl Úřadem telefonicky kontaktován, že v případě, že se jedná o navýšení, které nepřesahuje hranici 2,5 kW, nemusí instalovaný výkon navyšovat. Účastník řízení dále v podaných námitkách uvádí, že jediné, co nebylo z jeho strany dodáno, byla vypracovaná revizní zpráva, což dle svého vyjádření netušil, že má povinnost Úřadu oznámit a předložit.

Úřad vydal dne 9. července 2012 Rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby č. j. 07248-14/2011-ERU, ve kterém shledal výše uvedené připomínky a námitky jako nedůvodné, a rozhodl o zamítnutí těchto námitek, přičemž ostatní kontrolní zjištění obsažená v protokolu č. K004411, vydaným rozhodnutím potvrdil.

IV. Průběh správního řízení v prvním stupni

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 09905-1/2012-ERU dne 10. září 2012 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení, ani nenavrhнул žádné další důkazy.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 6. září 2012 kontrolní spis sp. zn. KO-07248/2011-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 09905-3/2012-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu sp. zn. KO-07248/2012-ERU za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplňoval.

Dne 26. září 2012 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vedené pod č. j. 09905-4/2012-ERU, které účastník řízení obdržel dne 1. října 2012. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení, ani nenavrhнул provedení dalších důkazů či učinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,

a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Rozhodnutí v prvním stupni

Účastník řízení po navýšení instalovaného elektrického výkonu neprodleně nezajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, které by deklarovala, zda toto elektrické zařízení je či není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu a tudíž tuto vypracovanou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení nedoručil Úřadu, čímž porušil svoji zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, ve kterém je mimo jiné stanoveno, že držitel licence je povinen neprodleně oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 a předložit o nich doklady. Porušením výše uvedené povinnosti se účastník řízení dopustil jako držitel licence správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Rozhodnutím č. j. 09905-5/2012-ERU ze dne 5. října 2012 uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona a zároveň za spáchání správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že porušil povinnost stanovenou v ust. § 9 odst. 5 téhož zákona, když přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence zahájil výkon licencované činnosti v provozovně, ve které došlo ke změně technických parametrů. Úřad uložil účastníkovi řízení za spáchání výše uvedených správních deliktů pokutu ve výši 20 000 Kč a povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

VI. Řízení o rozkladu

Dne 23. října 2012 obdržel Úřad rozklad proti výše zmíněnému rozhodnutí, v němž účastník řízení uvádí, že vlivem instalace jedenáctého kusu FV panelu nedošlo k ohrožení bezpečného provozu předmětné provozovny, což deklaruje zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení ze dne 9. ledna 2012, kterou účastník řízení Úřadu doručil po provedené kontrole. Dále účastník řízení uvedl, že samozřejmě uznává obecnou právní zásadu „neznalost práva neomlouvá“, nicméně měl za to, že bude zcela nepochybné, když učiní dotaz u odborných institucí na podmínky a povinnosti výrobce a držitele licence spojené s instalováním dalšího 1 ks FV panelu. Proto se před zakoupením předmětného kusu FV panelu dotázal Úřadu, prostřednictvím e-mailové zprávy ze dne 10. května 2010, jak má tedy postupovat. Dále se účastník řízení vyjádřil, že pokud se jedná o výši pokuty, velmi si váží přístupu správního orgánu, který při stanovení výše pokuty přihlíží k osobním a majetkovým poměrům účastníka s ohledem na to, aby pokuta neměla pro účastníka likvidační charakter, avšak plnila své základní funkce preventivní a represivní, přičemž vyjadřuje, že už samotné probíhající správní řízení je pro něho opravdu poučné a bude z této zkušenosti vycházet při

event. řešení jakýchkoli dalších případů. Ohledně svých majetkových poměrů uvedl, že je řadovým zaměstnancem společnosti GEIS s.r.o., je ženatý, manželka je na mateřské dovolené s dvouletým synem a pětiletá dcera navštěvuje mateřskou školu. Účastník řízení dále uvedl, že uložená pokuta ve výši 20 000 Kč, s ohledem na její zákonem stanovenou maximální výši, je pro něho i přes uložení při její dolní hranici za stávajících ekonomických poměrů finančně značně zatěžující, a tudíž se z těchto důvodů obrací na Úřad se žádostí o opětovné posouzení všech okolností případu a žádá o opětovné zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností.

Závěrem podaného rozkladu účastník řízení navrhuje, aby předsedkyně Úřadu rozhodující o rozkladu, po posouzení rozkladovou komisí, předmětné rozhodnutí v celém rozsahu zrušila, resp. změnila tak, že se pokuta uložená účastníkovi řízení rozhodnutím ze dne 5. října 2012 vedené pod č. j. 09905-5/2012-ERU neukládá.

Druhostupňový (odvolací) orgán shledal, že rozkladem napadené rozhodnutí není plně v souladu s právními předpisy a rozhodnutím č. j. 09905-9/2012-ERU ze dne 14. ledna 2013, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 22. ledna 2013, rozhodl o zrušení prvostupňového rozhodnutí č. j. 09905-5/2012-ERU ze dne 5. října 2012 a o vrácení věci prvostupňovému orgánu k novému projednání.

Z rozhodnutí druhostupňového orgánu vyplývá, že účastník řízení porušil čtyři povinnosti uložené energetickým zákonem, a to:

- a) neoznámil změnu podmínek pro udělení licence,
- b) nepředložil doklady o změně podmínek pro udělení licence,
- c) nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence,
- d) zahájil výkon licencované činnosti před vydáním rozhodnutí o změně licence.

Druhostupňový orgán k výše uvedeným bodům v rozhodnutí uvedl, že tím, že účastník řízení doplnil svůj FV systém panelů (byť o jeden FV panel), rozšířil tak výrobu elektřiny, čímž došlo ke zvýšení celkového instalovaného výkonu výroby elektřiny a změnil se tak faktické podmínky pro udělení licence. Pokud tedy účastník řízení o změně podmínek Úřad neinformoval a nezaslal příslušný doklad, kterým mohla být mimo jiné zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, nesplnil první oznamovací i druhou předkládací povinnost a naplnil tak formální znaky příslušného správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Druhostupňový orgán dále uvedl, že e-mailový dotaz ani telefonický rozhovor s pracovníci odboru licencí nelze v daném případě považovat za splnění těchto povinností.

Druhostupňový orgán nicméně k výše uvedeným bodům c) a d) přijmul opačný závěr než prvostupňový orgán, když konstatoval, že instalaci dodatečného FV panelu nebyla překročena hodnota povoleného instalovaného výkonu celé výroby, takže žádost o změnu rozhodnutí o udělení licence byla za daných okolností bezpředmětná. Dále uvedl, že pokud by účastník řízení o změnu požádal, Úřad by o změně licence nerozhodnul,

protože instalovaný výkon byl podle tehdejší rozhodovací praxe na rozhodnutí o udělení licence zaokrouhlován a tato hodnota nebyla po dodatečné instalaci FV panelu a následném zaokrouhlení celkového výkonu překročena, proto by nebyl důvod pro změnu údaje o instalovaném výkonu uvedeném na licenci. Druhostupňový orgán dále uvedl, že z výše uvedeného důvodu není rovněž možné trestat účastníka řízení také za zahájení výkonu licencované činnosti před vydáním rozhodnutí o změně licence.

Druhostupňový orgán dále vytkl prvoinstančně vydanému rozhodnutí absenci hodnocení materiálních znaků správního deliktu, tzn. posouzení toho, zda jednání účastníka řízení v daném konkrétním případě porušilo nebo ohrozilo zájem společnosti. Dále uvedl, že formální vadu prvostupňového rozhodnutí lze spatřovat také v nedostatečné konkretizaci skutku v prvním výroku rozhodnutí, protože toto neobsahuje popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě uvedení jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.

Druhostupňový orgán dále uvedl, že z uvedených důvodů je zřejmé, že požadavek účastníka řízení o opětovné posouzení okolností případu byl oprávněný. Také uvedl, že podobně je tomu v otázce udělené sankce, resp. zkoumání odpovědnosti za delikt, a proto není v tomto směru prvostupňové rozhodnutí Úřadu v souladu s právem minimálně z toho důvodu, že prvostupňový správní orgán porušil zásadu dvojího přičítání, nesprávně vyhodnotil závažnost deliktu, a nedostatečně hodnotil osobní a materiální poměry účastníka řízení.

Z výše uvedených důvodů v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu druhostupňový orgán prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému orgánu k novému projednání s tím, že prvostupňový orgán při novém rozhodování posoudí zejména, zda se s ohledem na minimální společenskou nebezpečnost jednání účastníka řízení vůbec jedná o správní delikt, případně skutečnosti minimální společenské nebezpečnosti zohlední vedle dalších skutečností při vyčíslení sankce. Dále druhostupňový orgán doporučil výraznější zohlednění majetkových a osobních poměrů účastníka řízení při stanovení sankce, pokud prvostupňový orgán dojde k závěru, že je účastník řízení odpovědný za spáchání správního deliktu.

VII. Popis skutkového stavu věci

Účastníkem řízení je fyzická osoba, která je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110908325 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 11. prosince 2009. Uvedená licence na výrobu elektřiny byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,00225 MW, tedy po zaokrouhlení na elektrický výkon ve výši 0,002 MW.

Uvedená provozovna je připojena k regionální distribuční soustavě provozované společností ČEZ Distribuce, a.s., v napěťové hladině 0,4 kV kam, v předávacím místě výroby elektřiny, účastník řízení dodává přebytky z vyrobené elektřiny z tohoto zdroje

v režimu podpory formou zeleného bonusu. Účastník řízení uzavřel dne 28. února 2010 smlouvy o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě č. 10_CEZDI_02226850 a o podpoře výroby elektřiny č. 2226873/0051/OZE/09 s výše uvedeným regionálním provozovatelem distribuční soustavy. Ze smluv vyplývá, že instalovaný elektrický výkon provozovny je 0,002 MW. Rezervovaný výkon výroby, respektive maximální výkon dodávky elektřiny do distribuční soustavy, není ve výše zmíněné smlouvě o připojení výroby elektřiny uveden.

Energetické zařízení fotovoltaické elektrárny, resp. panely FV elektrárny jsou umístěny na střeše rodinného domu, přičemž podle revizní zprávy mělo být těchto panelů 10, avšak ke dni 20. prosince 2011 bylo na střeše umístěno celkem 11 FV panelů o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 0,002475 MW. Kontrolou bylo prokázáno, že celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy 0,002475 MW, přičemž tato skutečnost neodpovídá hodnotě uvedené ve výše uvedené revizní zprávě, neodpovídá ani instalovanému výkonu, který je specifikován ve smlouvě o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě č. [REDAKCE] ze dne 28. února 2010, ani údajům uvedeným ve smlouvě o podpoře výroby elektřiny č. [REDAKCE] z téhož dne uzavřené s výše uvedeným regionálním distributorem, přestože po zaokrouhlení výše uvedeného celkového elektrického instalovaného výkonu na jednotky kilowatt tato hodnota odpovídá hodnotě celkového instalovaného elektrického výkonu uvedeného rozhodnutí o udělení licence.

Po navýšení instalovaného elektrického výkonu účastník řízení neprodleně nezajistil vypracování nové zprávy výchozí o revizi elektrického zařízení, která by deklarovala, zda toto energetické zařízení je či není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu.

Z důvodu navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu poté docházelo k výrobě elektřiny z takového instalovaného výkonu licencované provozovny, který je v rozporu s uzavřenou smlouvou o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě č. [REDAKCE] ze dne 28. února 2010 a také v rozporu se smlouvou o podpoře výroby elektřiny č. [REDAKCE] z téhož dne uzavřené s provozovatelem regionální distribuční soustavy společností ČEZ Distribuce, a.s.

VIII. Právní hodnocení

Při novém projednání věci se správní orgán nejprve zabýval otázkou skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustí držitel licence tím, že neoznámí neprodleně změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a nepředloží o nich doklady nebo požádá o změnu rozhodnutí o udělení licence podle ust. § 9 odst. 1 téhož zákona. K závěru výše uvedeného ustanovení Úřad upozorňuje, že zákonodárce měl dle Úřadu bezpochyby na mysli, že držitel licence „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence a jedná se tedy o zjevnou písařskou chybu

v textu energetického zákona, neboť ust. § 9 odst. 1 energetického zákona stanovuje držitelé licence jako jednu z povinností požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence, tudíž je z tohoto ustanovení zřejmé, že držitel licence tuto povinnost poruší tím, že „nepožádá“ o změnu rozhodnutí o udělení licence.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán opětovně zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona v návaznosti na nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona přitom vyplývá obecná povinnost držitele licence neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 výše uvedeného zákona a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle ust. § 7 téhož zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Z ust. § 5 energetického zákona přitom vyplývají podmínky pro udělení licence, přičemž za ty údaje, o nichž je držitel licence povinen zpravit Úřad lze považovat následující údaje: o ztrátě úplné způsobilosti k právním úkonům, o ztrátě bezúhonnosti, o nesplnění podmínky odborné způsobilost nebo odvolání odpovědného zástupce, o změnách týkajících se skutečností prokazujících jeho vlastnický nebo užívací vztah k energetickému zařízení. Mimo jiné jsou údajem, jehož změnu má držitel licence povinnost neprodleně oznámit také změny finančních a technických předpokladů.

Z ust. § 5 odst. 3 energetického zákona vyplývá, že fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Zároveň z ust. § 5 odst. 3 téhož zákona vyplývá, že technické předpoklady se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací. Pokud je energetické zařízení stavbou, musí žadatel o udělení licence rovněž prokázat, že je oprávněn stavbu užívat nebo jinak provozovat.

Mimo to z ust. § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, která provádí příslušná ustanovení energetického zákona, vyplývá, jakými způsoby žadatel prokazuje splnění technických předpokladů energetického zařízení.

Ve smyslu ust. § 9 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky žadatel prokazuje u již provozovaných energetických zařízení splnění technických předpokladů dokladem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení, kterým je zpráva o výchozí revizi, pokud nevznikla povinnost provést pravidelnou nebo provozní revizi energetického zařízení, jinak zpráva o pravidelné nebo provozní revizi energetického zařízení, doklad o provedené zkoušce energetického zařízení, pokud jiný právní předpis nebo technická norma ukládá povinnost provedení revize energetického zařízení nebo zkoušek energetického zařízení.

Na základě citované vyhlášky nicméně platí, že doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení je možné nahradit znaleckým posudkem osvědčujícím bezpečnost energetického zařízení.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu především to, že po navýšení instalovaného elektrického výkonu jako držitel licence neprodleně nezajistil, neoznámil a nepředložil Úřadu vypracovanou novou zprávu o výchozí revizi energetického zařízení, která by deklarovala, že toto energetické zařízení je nebo není při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu. Dle ust. § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen mimo jiné neprodleně oznámit Úřadu všechny změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a předložit o nich doklady.

Správní orgán prokázal, že účastník řízení je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110908325 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 11. prosince 2009, povinnost podle ust. § 9 odst. 1 téhož energetického zákona se tak na něj vztahovala.

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že ke dni 20. prosince 2011 bylo na střeše umístěno celkem 11 kusů FV panelů o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši 0,002475 MW. Celkový instalovaný elektrický výkon provozovny je tedy ve výši 0,002475 MW, přičemž tato skutečnost neodpovídá hodnotě uvedené v revizní zprávě ze dne 5. listopadu 2009, ani udělené licenci, ani instalovanému výkonu, který je specifikován ve smlouvě o připojení výrobní elektřiny k distribuční soustavě č. 10_CEZDI_02226850 ze dne 28. února 2010, ani údajům uvedeným ve smlouvě o podpoře výroby elektřiny č. 2226873/0051/OZE/09 z téhož dne uzavřené s výše uvedeným regionálním distributorem. Licence účastníka řízení byla udělena na celkový instalovaný elektrický výkon ve výši 0,00225 MW. Správní orgán taktéž prokázal, že účastník řízení nakoupil v průběhu měsíce července roku 2010 jeden kus FV panelu Mage Powertec 225, přičemž tato skutečnost byla dovozena z daňového dokladu, který účastník řízení Úřadu předložil. V rámci provedené kontroly byly Úřadu nadto předloženy dokumenty obsahující technické informace o použitých FV panelech typ Mage Powertec 225/6PJ, ve kterých je definován maximální výkon jednotlivých panelů v rozmezí pouze kladné tolerance až 5W. S ohledem na tuto skutečnost může být celkový maximální možný instalovaný elektrický výkon výrobní až 0,002530 MW, tedy s použitím 11 kusů FV panelů s maximálním výkonem 230W na jeden panel.

Na základě výše uvedeného správní orgán uzavírá, že u účastníka řízení došlo ke změnám, které předvídá ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, tedy změnám takových údajů, u nichž má držitel licence povinnost je neprodleně oznámit Úřadu jako změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 téhož zákona a zároveň o nich Úřadu předložit doklady. Správní orgán prvního stupně se při opětovném posouzení věci přiklání k názoru druhostupňového orgánu, že vzhledem k tomu, že vlivem instalace jednoho kusu FV panelu došlo k navýšení instalovaného elektrického výkonu o hodnotu, která po zaokrouhlení odpovídala hodnotě uvedené v rozhodnutí o udělení licence, nebyl účastník řízení povinen požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence. Ze stejného důvodu také správní orgán prvního stupně souhlasí po opětovném posouzení věci, že účastník řízení neporušil

ust. § 9 odst. 5 energetického zákona, protože, jak je uvedeno výše, v případě navýšení instalovaného elektrického výkonu předmětné provozovny nebyl důvod pro změnu údaje o instalovaném elektrickém výkonu, tak jak je uveden v rozhodnutí o udělení licence, a tím nedošlo ze strany účastníka řízení k porušení ust. § 91 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Správní orgán prvního stupně je však stále přesvědčen, že povinnost oznámit Úřadu změny podmínek pro udělení licence a doložit příslušné doklady ve smyslu ust. § 9 odst. 1 energetického zákona se na účastníka řízení jednoznačně vztahovala.

Přes výše uvedené účastník řízení jako držitel licence na výrobu elektřiny neprodleně neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a nepředložil o nich doklady, a tím nesplnil povinnosti stanovené v ust. § 9 odst. 1 téhož zákona.

Účastník řízení nepředložil Úřadu ani znalecký posudek osvědčující bezpečnost energetického zařízení, který je způsobilý plně nahradit doklad osvědčující bezpečnost energetického zařízení ve smyslu ust. § 9 odst. 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů.

Tento stav trval prokazatelně nejméně od září roku 2010 do 13. ledna 2012, kdy účastník řízení doručil Úřadu zprávu o pravidelné revizi energetického zařízení evid. č. PR120001 ze dne 9. ledna 2012, která zahrnuje navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu, ke kterému došlo vlivem montáže jednoho FV panelu typu Mage Powertec 225/6PJ. Z uvedeného vyplývá, že při použití 11 FV panelů výše uvedeného typu, je celkový instalovaný elektrický výkon provozovny ve výši 0,002475 MW.

K otázce, kdy došlo ze strany účastníka řízení, k zapojení jedenáctého FV panelu, správní orgán uvádí, že okamžik montáže nelze prokazatelně stanovit, neboť správní orgán prvního stupně měl k dispozici pouze daňový doklad č. 10210149, kterým účastník řízení doložil nákup jednoho kusu fotovoltaického panelu Mage Powertec 225. Z uvedeného daňového dokladu vyplývá, že datem splatnosti kupní ceny je den 17. července 2010. Délku protiprávního stavu proto správní orgán dovozuje z údajů uvedených v záznamu o místním šetření, a to od faktického namontování jedenáctého FV panelu, ke kterému došlo dle výše uvedeného záznamu v srpnu roku 2010. Z výše uvedeného tedy správní orgán dovozuje, že panel, kterým došlo ke změně technických parametrů předmětné provozovny, byl v provozu nejdříve od září 2010.

Svoji povinnost vyplývající jak z ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, tak z ust. § 9 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, tak účastník řízení splnil až dne 13. ledna 2012, kdy doručil zprávu o pravidelné revizi energetického zařízení, aniž by kdy předtím Úřadu předložil jiný dokument prokazující technické předpoklady osvědčující bezpečnost energetického zařízení v rozsahu a za podmínek stanovených právními a ostatními předpisy k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a v souladu s technickou dokumentací.

Úřad zastává názor, že vzhledem k zákonem stanovené povinnosti, která je uvedena v ust. § 9 odst. 1 energetického zákona, se zejména slovo neprodleně váže k důležitosti této povinnosti, kterou měl účastník řízení bezpodmínečně dodržet a také s ní být dostatečně seznámen. Správní orgán nadto poznamenává, že pojem neprodleně je možné vykládat jako okamžité jednání bez prodlévání, tedy „jak nejrychleji je to možné“. S ohledem na to, že účastník řízení od září 2010 do 13. ledna 2012 neoznámil změnu podmínek pro udělení licence, nelze tento postup účastníka řízení hodnotit jako nejrychlejší možné jednání, resp. jednání bez prodlevy.

Účastník řízení sám ve svých námitkách k protokolu č. K004411, které byly Úřadu doručeny dne 26. června 2012, výslovně potvrdil, že neprodleně nezajistil, neoznámil a nepředložil Úřadu vypracovanou novou zprávu o výchozí revizi energetického zařízení, přičemž uvádí, že o této povinnosti nevěděl. Toto vyjádření účastníka řízení, ať už se zakládá na pravdě či nikoli, nemůže správní orgán považovat za okolnost, která by účastníka řízení zbavovala odpovědnosti ze spáchání ve výroku uvedeného správního deliktu.

Úřad je toho názoru, že účastník řízení jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti. Při posuzování této skutečnosti je třeba uvést, že účastník řízení se od okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence č. 110908325 stal držitelem platné licence pro předmět podnikání výroby elektřiny, a tím byl oprávněn k zahájení licencované činnosti. Od tohoto okamžiku je tedy vázán dodržováním příslušných právních předpisů, zejména energetického zákona, ze kterého mu plynou jako držiteli licence příslušná práva a povinnosti.

K výše uvedenému je nutno uvést, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů držitele licence je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí držitele licence, aby si při výkonu licencované činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a bezpodmínečně plnil zákonem stanovené povinnosti. V neposlední řadě Úřad také ve vztahu k vyjádření účastníka řízení upozorňuje na obecnou právní zásadu „*Ignorantia iuris non excusat*“ tedy, že „*neznalost zákona neomlouvá*“, která se vztahuje ke skutečnosti, že neznalost nebo případná nevědomost o protiprávním jednání a následcích tohoto jednání nemůže být liberačním důvodem, zbavujícím odpovědnosti za spáchání správního deliktu ani polehčující okolností či okolností svědčící o nevině pachatele.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly ze strany účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu.

Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 3 odst. 1 trestního zákona a ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Přes výše uvedené správní orgán prvního stupně shrnuje, že v daném případě účastník řízení po změně technických parametrů licencované provozovny, ke které došlo v důsledku doinstalování jednoho kusu FV panelu v srpnu roku 2010, nezajistil vypracování nové zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, a tím nejméně od září roku 2010 do 13. ledna 2012 neoznámil Úřadu změny podmínek pro udělení licence podle ust. § 5 energetického zákona a nedoložil o nich doklady. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení doložil Úřadu dne 13. ledna 2012 zprávu o pravidelné revizi elektrického zařízení, která deklarovala, že je předmětné zařízení při dodržování bezpečnostních a provozních předpisů schopno bezpečného provozu, neshledal Úřad po opětovném posouzení věci toto protiprávní jednání ze strany účastníka řízení toliko společensky nebezpečné ve vztahu k porušené povinnosti. Správní orgán tak uzavírá, že protiprávní jednání účastníka řízení nenaplnilo materiální stránku deliktu podle ust. § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Správní orgán prvního stupně je toho názoru, že účel správního řízení bude v případě účastníka řízení bezesporu naplněn, neboť už samotné projednání předmětného skutku ve správním řízení je pro účastníka řízení dostatečně poučným a zároveň výchovným k plnění svých zákonem stanovených povinností. V případě účastníka řízení především k dodržování povinností stanovených energetickým zákonem, jimiž je vázán od okamžiku zahájení provozu licencované činnosti.

S ohledem na výše uvedené, jestliže správní orgán vyloučil materiální stránku výše uvedeného správního deliktu (jeho společenskou nebezpečnost), nelze hovořit o trestnosti skutku, jehož se účastník řízení dopustil. Proto správní orgán rozhodl o zastavení správního řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne od dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

otisk úředního razítka

Mgr. Jiří Kreuzman v.r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

